

[Flygaard]

punkt. Nu er man ved at vågne op til en bitter erkendelse, efter at man først optog store lån og senere er kommet til at betale for disse lån med en ganske betragtelig rente. Mången en velleddet erhvervsvirksomhed, landbrug inklusive, kan simpelt hen ikke forrente en fremmedkapital, der i mange tilfælde forlanger mere end sine 20 pct. Det skal tvinge også bonden i knæ.

Det er på den baggrund, at retsforbundet foreslår, at samfundet træder til og indrømmer en stedsevarende førføerste prioritet inden for rammerne af den eksisterende jordværdi med en forrentning, som tager hensyn til, at renten til enhver tid skal svare til den til enhver tid ansatte jordværdi, dvs. at renten skal være udtryk for en inflationsbefriet realrente. Det, som landmanden har brug for, er en brugsret og en arveret, som bliver respekteret, hvis landmanden svarer enhver sit, medens hans interesse i en pante- og prioritetsret, der kun har forarmet ham gennem de sidste mange år, ikke må forekomme særlig eftertragteligsværdig.

I forbindelse med en sanering af landbrugsøkonomien skal der også peges på gennemførelsen af en renteskatteordning, som i særlig grad vil være en fordel for landbrugere med en beskeden eller slet ingen indkomst.

Til slut skal jeg knytte nogle ganske få bemærkninger til byggeriet. På nuværende tidspunkt ligger mange kommuner med mange usolgte grunde, som der er bundet betydelige kapitaler i. Retsforbundet foreslår og har foreslået, at der gennemføres en ordning, hvorefter sådan jord kun kan afhændes på jordrentevilkår, således at der ikke ved erhvervelsen skal erlægges nogen købesum, men blot svares en forrentning af den til enhver tid ansatte jordværdi, og det medfører, at der skal svares en lavere begyndelsesrente, således at flere får mulighed for at gå i gang med anskaffelsen af egen bolig.

Da retsforbundet er af den opfattelse, at lovforslaget ikke bare skal tage højde for at løse spørgsmålet for de arealer, som kommunerne for nærværende ligger inde med, men også skal være gældende for al jord, der fremover kommer i offentligt eje, er retsforbundet indstillet på, at staten finansieringsmæssigt skal træde til og sikre, at ordningen kan gennemføres.

Camre (S):

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at tage ordet i denne debat, og jeg skal indskrænke mine bemærkninger meget stærkt. Jeg føler trang til at svare hr. Arne Melchior, som heroppefra spurgte, om der nu var samtidighed imellem alle disse forskellige initiativer, at vi jo har et forlig, der er indgået den 20. maj i år. Når vi også i debatten i går så stærkt har fremhævet, at det er vores målsætning at skabe disse 50.000 nye arbejdspladser om året, må det tilføjes, at det jo ikke sker ved et enkelt af de elementer, der indgår i den økonomiske politik; det sker kun ved et samvirke mellem de mange forskellige midler, vi tager i brug, og kun hvis de alle lykkes.

Specielt i debatten i dag om offentlige nedskæringer har flere af ordførerne henvist til mine synspunkter og måske troet at se nogen forskel mellem det, jeg tidligere har sagt i forbindelse med den diskussion, og det, der er mit partis holdning. En sådan forskel findes overhovedet ikke.

Vi har en klar målsætning om at bringe væksten i de offentlige udgifter ned, og jeg føler, der kan være grund til at sige, at jeg ser med megen skepsis, for ikke at sige, at jeg ikke tror på, at det er muligt at klare problemet så enkelt, som venstre i nogle forslag, der vel kan sammenfattes på et par sider på et stykke papir, eller som fremskridtspartiet i deres meget store bog om mulige nedskæringer ser dem. Alle er vel klar over, at fremskridtspartiet ønsker et fundamentalt andet samfund, og det er nok åbenbart, at vi i hvert fald ikke deler ret mange af de tanker, om overhovedet nogen. Men også selv, når man stiller det op, som venstre gør, er det jo meget enkle nedskæringer, som et par kvikke politikere i løbet af et par timer kan sætte sig ned og lave, men som ikke ændrer noget regulært i omkostningsforløbet.

Det er strukturelle ændringer, der er nødvendige, hvis vi skal få velfærdsstaten til at overleve uden en vækst, som vor samlede samfundsøkonomi ikke kan bære, og det er meget, meget vanskeligere. Der sidder enormt dygtige folk i budgetdepartementet, i økonomiministeriet og rundt omkring i ministeriernes ledende grupper af planlæggere, som arbejder disse ting igennem og prøver at finde midler til det.